

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 31. mart 2014. god.
Br.ref.: RK589/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI148/13

Podnosilac

Sylejmon Pllana

**Ocena ustavnosti presude, Rev.br. 30/2013, Vrhovnog suda
Kosova od 12. jula 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Sylejmon Pllana (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) sa prebivalištem u Kosovu Polju, koji je zastupljen od strane g. Hamdi Podvorica, advokat u Prištini.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Rev. br. 30/2013, Vrhovnog suda Republike Kosovo, od 12. jula 2013. god., koja mu je uručena 27. avgusta 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude koja je navodno usvojena u suprotnosti sa članovima 7 [Vrednosti], 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], 46 [Zaštita Imovine] i članu 49 [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije] Ustava.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 46 Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 13. septembra 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).
6. Dana 24. septembra 2013. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI148/13 imenovao sudiju Robert Carolan za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija Snezhana Botusharova (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 9. oktobra 2013. god., Sud je obavestio podnosioca i Vrhovni sud o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je obavestio i Energetsku korporaciju Kosova (EKK) o zahtevu.
8. Dana 18. oktobra 2013. god., EKK je podnela pismeni podnesak osporavajući zahtev podnosioca kao neprihvatljiv.
9. Dana 25. novembra 2013. god., Sud je primio pismeni podnesak od strane zastupnika podnosioca, koji osporava navode EKK-a, tvrdeći da je podnosilac zahteva žrtva povrede ljudskih prava.
10. Dana 27. novembra 2013. god., Sud je primio presudu Opštinskog suda P. br. 2287/2007 od 27. februara 2009. god.
11. Dana 20. januara 2014. god., nakon što je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Veće za razmatranje je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 1. januara 2007. god., podnosilac zahteva je stupio u stalni radni odnosa sa EKK.

13. Dana 16. maja 2007. god., odlukom br. 06/178, podnosilac zahteva je suspendovan sa posla.
14. Nakon disciplinskog postupka protiv podnosioca zahteva, Disciplinska komisija EKK-a, 27. jula 2007. god., donela je odluku br. 06/273 i prekinula radni odnos podnosiocu zahteva. Podnosilac zahteva je proglašen odgovornim za krađu imovine EKK-a. Ovaj postupak podnosioca je ocenjen kao teška povreda radne obaveze.
15. Podnosilac zahteva je osporio odluku Disciplinske komisije od 27. jula 2007. god. Odlukom br. 4559 od 6. avgusta 2007. god., EKK je odbila žalbu podnosioca zahteva i potvrdila odluku od 27. jula 2007. god.
16. Dana 27. februara 2009. god., Opštinski sud u Prištini, u krivičnom postupku protiv podnosioca zahteva i druge osobe (A.B.), u odnosu na isto delo, doneo je presudu P. br. 2287/ odbacujući krivičnu optužnicu protiv podnosioca zahteva.
17. Potvrđeno je tokom krivičnog postupka protiv podnosioca da je on, *inter alia*, uzeo 120 metara žice tipa F-120 mm i natovario je u vozilo, u vlasništvu A. B. Potvrđeno je, takođe, da ovi postupci predstavljaju elemente krivičnog dela krađe u smislu člana 252.1 u vezi sa članom 23 Privremenog krivičnog zakona Kosova. Uprkos ovim pravnim zaključcima, Opštinski sud je našao da postupci podnosioca zahteva i A. B. ne predstavljaju krivično delo, jer je to delo bilo od malog značaja, manje štetno i bez značajnih posledica.
18. Dana 19. oktobra 2009. god., Opštinski sud u Prištini u radnom sporu, pokrenutom od strane podnosioca zahteva, usvojio je presudu C1. br. 322/2007 i usvojio je kao osnovan zahtev podnosioca. Istom presudom, EKK odluke od 27. jula 2007. god., i 6. avgusta 2007. god., u vezi sa raskidom radnog odnosa podnosiocu zahteva su poništene i EKK je bila obavezna da vrati podnosioca zahteva na njegovo prethodno radno mesto.
19. Opštinski sud u Prištini zasniva svoje obrazloženje na presudu donetu u krivičnom postupku protiv podnosioca zahteva (P. br. 2287/07 od 27. februara 2009. god.), kojom je podnosilac zahteva oslobođen optužnice. Opštinski sud je našao da je krivična presuda od 27. februara 2009. god., odbila optužnicu protiv podnosioca zahteva, jer je utvrđeno da su postupci podnosioca protiv EKK-a, njegovog poslodavca, bili beznačajni da bi uticali na zakonitost odluke EKK donete u disciplinskom postupku.
20. Protiv navedene presude, EKK je izjavila žalbu neodređenog dana.
21. Dana 28. septembra 2012. god., Okružni sud u Prištini doneo je presudu Ac. br. 133/2010 kojom je žalba EKK-a odbijena i presuda Opštinskog suda od 19. oktobra 2009. god., potvrđena.
22. Na presudu Okružnog suda, EKK je podnela reviziju, tvrdeći bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava.
23. Dana 12. jula 2013. god., Vrhovni sud Kosova, doneo je osporenu presudu Rev. br. 30/2013 i usvojio kao osnovanu reviziju EKK-a. Vrhovni sud je preinačio i

presude Okružnog suda od 28. septembra 2012. god., i Opštinskog suda od 19. oktobra 2009. god., i ponovo potvrdio odluke EKK-a usvojene u disciplinskom postupku protiv podnosioca zahteva.

24. U obrazloženju, Vrhovni sud je naveo sledeće: *“U ovom slučaju, relevantna i nesporna činjenica je to da je tužiocu prestao radni odnos zbog prekida ugovora, kao posledica teške povrede radne obaveze-krađe imovine EKK-a.... Međutim, iz spisa predmeta proizilazi da je tuženi doneo njegovu odluku, nakon što je prethodno pokrenuo disciplinski postupak kako bi utvrdio odgovornost tužioca, i nakon što je utvrđena njegova odgovornost, doneta je odluka o prekidu radnog odnosa. Stoga, u ovom slučaju je ispoštovan čitav zakonski postupak za donošenje takve odluke, kao što je propisano Zakonom o radnim odnosima, odnosno odredbom člana 112, koji je bio na snazi u vreme podnošenja tužbe, dok je ukinut odredbom člana 99 Zakona o radu, br. 03/L-212, od 1. novembra 2010. god.”*

Navodi podnosioca

25. U svom pismenom podnesku od 25. novembra 2013. god., podnosilac zahteva je pojasnio svoje tvrdnje, naglašavajući da je presudom Opštinskog suda u Prištini, P.br. 2287/07 od 27. februara 2009. god., bio oslobođen optužnice. Podnosilac tvrdi da bi ova presuda trebala da se sprovede u njegovom slučaju radnog spora, a ne odluke EKK-a koje su usvojene u disciplinskom postupku.
26. Podnosilac zahteva dalje tvrdi da, kao građanin Kosova, ima ustavno pravo na rad kao što je predviđeno u članu 49 Ustava. On takođe tvrdi da je njegovo pravo na imovinu garantovano članom 46 Ustava bilo povređeno, jer nije stekao svoje dohotke. Konačno, podnosilac zahteva tvrdi da je i njegovo pravo na sudsku zaštitu njegovih prava predviđeno članom 54 Ustava bilo povređeno.

Prihvatljivost zahteva

27. Kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio sve uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
28. Sud primećuje da je suština tvrdnje podnosioca pred Sudom da presuda P. br. 2287/07 od 27. februara 2009. god., doneta u krivičnom postupku protiv njega treba da ima prednost u odnosu na odluku EKK donetu u disciplinskom postupku protiv njega.
29. U tom smislu, Sud primećuje da je podnosilac zahteva iscrpeo sva raspoloživa pravna sredstva propisana Zakonom o parničnom postupku i da je Vrhovni sud u Prištini uzeo u obzir i odgovorio na sve njegove žalbe po pitanju zakona.
30. Sud podseća da ne deluje kao sud četvrtog stepena, kada razmatra odluke donete od strane redovnih sudova. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz protiv Španije [VK], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud o ljudskim pravima [ESLJP] 1999-I, vidi takođe rešenje o neprihvatljivosti u predmetu br. 70/11, podnosioci zahteva Faik Hima, Magbule Hima i Bestar

Hima, ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, A. br. 983/08 od 7. februara 2011. god.).

31. Sud dalje primećuje da sama činjenica da podnosilac zahteva nije zadovoljan ishodom slučaja, ne može sama po sebi da mu posluži da pokrene argumentovan zahtev o povredi člana 31 Ustava (vidi, *mutatis mutandis*, presuda ESLJP zahtev br. 5503/02, Mezotur Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske, presuda od 26. jula 2005. god.). Pored toga, sama činjenica da se podnosilac ne slaže sa pravnim zaključcima koje je sud doneo u njegovom/njenom slučaju, ne znači da ta odluka predstavlja uskraćivanje prava na delotvorno pravno sredstvo kao što je propisano u članu 54 Ustava. Štaviše, sama činjenica da je licu raskinut radni odnos zbog krivičnog dela krađa, ne znači da su bila uskraćena prava lica da radi na drugom slobodnom radnom mestu ako su kvalifikovani, kao što je propisano članom 49 Ustava, niti da je njihovo pravo na imovinu garantovano članom 46 Ustava bilo proizvoljno uskraćeno.
32. Dakle, ovaj zahtev je očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36 (1) Poslovnika, koje propisuje "Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan".

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48 Zakona i pravilom 36 (1) c) Poslovnika, na sednici održanoj 20. januara 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

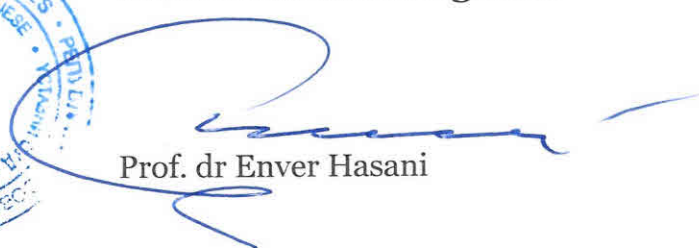
Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani